Acatistul Sfântului cuvios Dimitrie cel nou Basarabov (al treilea acatist)
(27 octombrie)

Sfântul cuvios Dimitrie cel nou, Basarabov (27 octombrie):

https://www.academia.edu/43316673/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Dimitrie_cel_nou_Basarabov_27_octombrie_

https://archive.org/details/sfantul-cuvios-dimitrie-cel-nou-basarabo

https://www.slideshare.net/steaemy1/sfntul-cuvios-dimitrie-cel-nou-basarabov-27-octombrie

***

Materiale despre Sfântul cuvios Dimitrie cel nou, Basarabov:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Dimitrie-cel-nou,-Basarabov

https://archive.org/details/@steaemy?query=Dimitrie+cel+nou

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Dimitrie+cel+nou

***

prăznuire la 27 octombrie

Este unul dintre cei mai iubiţi sfinţi. Sfântul Dimitrie cel nou, smeritul monah din ţinuturile Basarabovului, ajunge marele părinte, sfântul capitalei româneşti, omul lui Dumnezeu, recunoscut de toţi şi aşa, în cinstirea cea după cuviinţă. Orânduirea dumnezeiască face ca tocmai „blândul Dimitrie" să fie „tăria cea sfântă" în faţa tuturor vrăjmăşiilor aprige şi nemiloase, ce furtunoase adesea năvălesc. Este şi sfântul de inimă al tuturor credincioşilor, ce au nevoie de iubirea cea mare părintească, ultima scăpare şi liman. Caracterul său este tocmai această prea iubitoare iubire de braţe părinteşti.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice:

Troparul (glas 8): „Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu Îngerii împreună se bucură, cuvioase părinte Dimitrie, duhul tău”.

Troparul Învierii, al Născătoarei de Dumnezeu: „Cela ce pentru noi Te-ai Născut din Fecioară...” (glas 8)

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacul 1

Ca cel ce ai iubit pe Dumnezeu chipul iubirii ai luat, că inima în chipul cel mare ţi s-a prefăcut, în chipul cel mai de sus, chipul de părinte, taina lui Dumnezeu, şi aşa după cuviinţă şi noi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!***

Icosul 1

Fericite sunt neamul şi pământul unde fiii săi moştenirea cea sfântă o plămădesc şi în răsadurile cele bune o cresc, şi se fac grădină de Rai unde Dumnezeu şi lumea se întâlnesc şi chipul de icoană împlinesc.
Bucură-te, chipul cel sfânt, crescut din pământ;
Bucură-te, chipul cel sfânt coborât din Cer;
Bucură-te, taina sfinţeniei pământene;
Bucură-te, taina binecuvântării lumii;

Bucură-te, plămada cea bună;
Bucură-te, creşterea curată;
Bucură-te, bucuria rodului împlinit;
Bucură-te, sămânţă fără neghină;
Bucură-te, ţarină ce are comoară ascunsă;
Bucură-te, mărgăritarul cumpărat cu mare preţ;
Bucură-te, talantul înmulţit;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 2-lea

Din Basarabov monah iscusit după nevoinţele prin care patimile ai biruit şi inimă ce a „încăput pe Hristos" ai dobândit, ai fost ales ca părintele cel mare tu, cel smerit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Multe şi felurite sunt darurile revărsării dumnezeieşti şi minunate sunt şi chipurile ce le primesc, chipurile sfinte ale lumii, prin care Dumnezeu cu făptura Sa se uneşte.
Bucură-te, mlădiţă din via lui Hristos;
Bucură-te, mărgăritarul dezgropat din pământ;
Bucură-te, comoară din ţarină;
Bucură-te, lucrarea de dar pentru lume;
Bucură-te, şi lucrarea lumii spre cele sfinte;
Bucură-te, albia de jos pentru apa de sus;
Bucură-te, izvorul prin care curge apa Vieţii;
Bucură-te, udarea uscăciunii sufleteşti;
Bucură-te, şi udarea uscăciunii trupeşti;
Bucură-te, căldura creşterii duhovniceşti;
Bucură-te, coborârea Luminii din înălţimi;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 3-lea

Fără grăire este taina, cum virtutea unui neam şi pământ, în câte o „făptură aleasă se adună" şi aşa, Sfinte Dimitrie, tu, cel „mic şi plăpând", devii „bărbatul cel minunat", în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Aşa, Sfinte Dimitrie, în tine Hristos, văzând curăţia ta, a strâns tot ce a fost mai sfânt din moştenirea neamului şi un „chip de mare cinstire" a „zugrăvit" pentru lucrarea Sa în lume.

Bucură-te, alesul moştenirii sfinte;
Bucură-te, vasul darurilor dumnezeieşti pentru lume;
Bucură-te, prin care virtutea s-a mărit;
Bucură-te, prin care şi mai mult s-a împodobit;
Bucură-te, cel iubit de Dumnezeu;
Bucură-te, şi tu, iubitorule de Dumnezeu;
Bucură-te, unirea tainelor de sus şi de jos;
Bucură-te, chipul asemănării dumnezeieşti;
Bucură-te, ochiul ceresc peste lume;
Bucură-te, un fiu al omului de la „răscruce de vremi”
Bucură-te, un om al lui Dumnezeu la „hotar de timpuri”;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 4-lea
Din tinereţe doritor de cele sfinte, ai lăsat satul Basarabov şi viaţa monahicească ai luat, apoi pustnicia de pe râul Lom, unde te-ai nevoit până ce firea în sfinţenie ţi s-a prefăcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Iubirea ta cea mare pentru Hristos te-a prefăcut în cele „peste fire” şi aşa „chipul cel duhovnicesc” ai câştigat, ca om ceresc în trup pământesc.
Bucură-te, vieţuire peste cele trupeşti;
Bucură-te, că ai stăpânit toate patimile;
Bucură-te, că ai biruit pe demonul întunericului;
Bucură-te, că ai ieşit din văpaia ispitelor;
Bucură-te, că prin veghere sfinţenia ţi s-a dăruit;
Bucură-te, că ai trecut peste „hotarul lumii”;
Bucură-te, că ai pătruns în cele din adânc;
Bucură-te, că ai curăţat din fire urmele păcatului;
Bucură-te, că te-ai spălat de întinăciunea veche;
Bucură-te, că şi moartea ai biruit;
Bucură-te, că toate ale trupului ţi s-au supus;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 5-lea
Smerit ai vrut să rămâi şi aşa, neştiut, între două pietre ţi-ai lăsat trupul, care prin darul sfânt nu ţi s-a stricat şi neputrezit a rămas, că lucrarea lui Dumnezeu cu tine încă a rămas, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Iubirea ta cea mare de Dumnezeu şi iubirea pentru făpturile lumii ţi-a crescut, şi aşa ai devenit un adevărat părinte, la care să alerge toţi cei în nevoi.
Bucură-te, iubirea de Dumnezeu şi de făptură, în unire;
Bucură-te, taină la care toţi trebuie să ajungă;
Bucură-te, că prin osteneli aceasta ai câştigat;
Bucură-te, că de Însuşi Hristos ţi s-a dăruit;
Bucură-te, drumul vieţii împlinit;
Bucură-te, calea vieţii deschisă spre Cer;
Bucură-te, calea pământească trecută „peste hotar";
Bucură-te, firea omenească înduhovnicită;
Bucură-te, firea ajunsă la cele „peste fire";
Bucură-te, suflet mai tare ca trupul;
Bucură-te, trup mai tare decât carnea;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 6-lea
Pentru noi eşti părintele cel mare de neam şi pământ strămoşesc, şi de aceea Însuşi Domnul Hristos te-a ales să ne fii scăparea şi limanul părintesc, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Din păstorul cel mic al satului Basarabov, ai fost chemat la Păstoria cea mare, la slujirea cea grea, că a văzut Dumnezeu inima ta mare ce poate împlini lucrarea Sa.
Bucură-te, smerenie ridicată la înălţime;
Bucură-te, smerită slujire în cinstea de sus;
Bucură-te, dar de preţ pentru noi;
Bucură-te, darul milostivirii dumnezeieşti;
Bucură-te, darul ceresc;
Bucură-te, bucuria noastră în nevoi;
Bucură-te, bucuria la care mereu alergăm;
Bucură-te, mângâierea nelipsită;
Bucură-te, alinarea cea de peste toate;
Bucură-te, limanul de nădejde;
Bucură-te, părintele nostru, părinte;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 7-lea
Ca neputincioşi şi în nevoi, mai mult la minunile tale jinduim şi iertare cerem, că în loc să te lăudăm, durerile noastre le plângem, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Sfinţenia ta de adânc doar Dumnezeu o ştie, că după măsura acesteia cu darurile Sale te-a încununat, din care şi noi bem ca dintr-un izvor răcoros.
Bucură-te, iubirea aplecată spre noi;
Bucură-te, revărsare de daruri peste lume;
Bucură-te, că prin tine lucrează Însuşi Hristos;
Bucură-te, scăparea noastră necontenită;
Bucură-te, tărie de veghe şi credinţă;
Bucură-te, pază şi sfântă apărare;
Bucură-te, părintele la care ne întoarcem mereu;
Bucură-te, părinte care primeşti pe fiii risipitori;
Bucură-te, iertare şi milostivire;
Bucură-te, mustrare şi îngăduinţă;
Bucură-te, iubire ce copleşeşte totul;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 8-lea

Găsit în apele râului Lom, cu trupul întreg şi nestricat, dus în Basarabov şi apoi la Bucureşti, de acum te avem „comoară de sfinte moaşte”, în necontenita cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cerul prin tine de acum stă coborât peste noi, că însăşi binecuvântarea lui Hristos peste tine este, şi aşa şi noi de aceasta ne învrednicim.
Bucură-te, cer coborât pe Pământ;
Bucură-te, mireasmă îngerească;
Bucură-te, sicriu cu sfinte moaşte;
Bucură-te, chivot de sfinţenie;
Bucură-te, sfinte moaşte, chip de „adormire sfântă”;
Bucură-te, sfinte moaşte, rămânerea încă în lume;
Bucură-te, că din Cer mereu cobori pe pământ;
Bucură-te, dar de care toţi ne folosim;
Bucură-te, izbăvitorul nostru de temeri;
Bucură-te, oprirea vrăjmăşiilor crude;
Bucură-te, cel ce ne scapi de tot necazul;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 9-lea

Comoară de sfinţenie în Catedrala patriarhală a Bucureştiului te avem, unde candelă de lumină nestinsă ne eşti, mir de tămăduiri şi mai ales, „iubirea necuprinsă de părinte”, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

O, de am înţelege că iubirea de părinte este chipul de unde toate încep şi toate se opresc în nesfârşită naştere, cu adevărat te-am cinsti după cuviinţă şi pe tine, „sfântul de inimă” al nostru.
Bucură-te, înger omenesc;
Bucură-te, omul lui Dumnezeu cel ales;
Bucură-te, cel care plângi şi te rogi neîncetat pentru lume;
Bucură-te, spaima demonilor bântuitori;
Bucură-te, alungarea duhurilor pătimaşe;
Bucură-te, vădirea înşelăciunilor necurate;
Bucură-te, tămăduirea de toată boala;
Bucură-te, curăţirea de toată întinăciunea;
Bucură-te, sprijin celor neputincioşi;
Bucură-te, al mamelor ocrotitor;
Bucură-te, şi al copiilor iubit părinte;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 10-lea

Adus în Bucureşti, capitala Ţării, tu, „blândeţea cea dumnezeiască”, te faci „puterea cea sfântă ” a pământului românesc, puterea de care este nevoie faţă de vrăjmăşiile ascunse, spre cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Peste neamul şi pământul românesc, multe răutăţi au trecut şi încă mai trec, şi doar sfinţenia fiilor celor aleşi mai biruieşte „uciderea ascunsă”.
Bucură-te, chipul credinţei peste toate;
Bucură-te, şi sabie de taină;
Bucură-te, mâna milostivirii;
Bucură-te, şi toiag de certare;
Bucură-te, şi toiag de pază;
Bucură-te, minunea pământului;
Bucură-te, răsadul pururea verde;
Bucură-te, că în palmele tale porţi chivotul Ţării Româneştii;
Bucură-te, că la pieptul tău îl ţii;
Bucură-te, că din braţele tale nimeni nu ne mai poate lua;
Bucură-te, că aşa binecuvântarea Domnului este şi peste noi;

Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 11-lea

Aşa, Sfinte cuvioase Dimitrie, ne eşti zid şi turn neclintit, reazem şi apărător de toate vicleşugurile, şi aşa tot poporul la tine priveşte ca la un „liman de mântuire”, în nădejdea şi cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Cu toţii cântări şi cinstiri îţi aducem, îndeosebi pentru iubirea ta cea mare de părinte, la care toţi pot alerga şi găsi alinarea tuturor nevoilor.
Bucură-te, bucuria întristaţilor;
Bucură-te, nădejdea viitorului;
Bucură-te, limanul cel dumnezeiesc;
Bucură-te, glasul de taină al Domnului Hristos;
Bucură-te, şoapta PreaSfântului Duh;
Bucură-te, luminarea minţilor;
Bucură-te, despietrirea inimilor;
Bucură-te, oprirea plânsurilor;
Bucură-te, dar pentru fiecare lipsă;
Bucură-te, dar pentru fiecare nevoie;
Bucură-te, rugăciune, altarul Lumii;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 12-lea

Te-a dăruit Dumnezeu să fii „făclia dumnezeiască” de pe dealul Ţării Româneşti, de unde să lumineze peste toate răutăţile ca şi peste toate bucuriile, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Ţara Românească ţie ţi s-a încredinţat, blândule păstor, care în marea iubire de părinte o păzeşti, şi cu darul pe care îl ai o faci cu adevărat „staulul lui Hristos”.
Bucură-te, Avraam al Ţării Româneşti;
Bucură-te, că la „sânul” tău sunt toţi credincioşii;
Bucură-te, cel ca Moise, ieşit din Egiptul străin;
Bucură-te, cel ca Ilie, venit la Curtea Domnească;
Bucură-te, cel ca Ioan Botezătorul, neînfricatul mustrător;
Bucură-te, pază la altarul străbun;
Bucură-te, slujitorul cel de toată credincioşia;
Bucură-te, fiul cel vrednic al neamului;
Bucură-te, omul lui Dumnezeu îndeosebi ales;

Bucură-te, stâlpul Ortodoxiei din mijlocul ţării;
Bucură-te, piatră de ridicare şi cădere a vremurilor;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Prin sfinţi se mai ţine lumea de la pieire, şi mai ales prin sfintele moaşte şi mormintele de taină ale părinţilor iubitori de Dumnezeu, asemenea fiind şi tu, Sfinte Dimitrie, pentru neamul şi pământul românesc, în binecuvântarea de sus şi izbăvirea de tot răul, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1
Fericite sunt neamul şi pământul unde fiii săi moştenirea cea sfântă o plămădesc şi în răsadurile cele bune o cresc, şi se fac grădină de Rai unde Dumnezeu şi lumea se întâlnesc şi chipul de icoană împlinesc.
Bucură-te, chipul cel sfânt, crescut din pământ;
Bucură-te, chipul cel sfânt coborât din Cer;
Bucură-te, taina sfinţeniei pământene;
Bucură-te, taina binecuvântării lumii;
Bucură-te, plămada cea bună;
Bucură-te, creşterea curată;
Bucură-te, bucuria rodului împlinit;
Bucură-te, sământă fără neghină;
Bucură-te, ţarină ce are comoară ascunsă;
Bucură-te, mărgăritarul cumpărat cu mare preţ;
Bucură-te, talantul înmulţit;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Dimitrie Basarabov, braţele părinteşti prea iubitoare!

Rugăciune

O, braţe părinteşti prea iubitoare, Sfinte Dimitrie, ţine la pieptul tău chivotul Ţării Româneşti prinos de-a pururea adus iubirii lui Dumnezeu şi totodată iubirii de neam şi pământ strămoşesc, că aşa de nimic nu ne vom mai teme, că cine să ne mai „fure” din braţele tale? Şi în nevoile noastre, cu aceeaşi iubire ne primeşte, ca să cântăm cu glas mare: Bucură-te, bucuria noastră, braţele părinteşti prea iubitoare!

(Extras din cartea: Imnografie / Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti: Platytera, 2016)

Sfinţi români - Sfinţi români din sec. VII-XIII - Sfântul Dimitrie cel nou de la Bucureşti

a. Viaţa

Prea cuviosul părintele nostru Dimitrie cel nou de la Bucureşti, numit şi „Basarabov", s-a născut în timpul împăraţilor româno-bulgari Petru şi Ioniţă Asan (secolele XII-XIII), la câţiva kilometri de oraşul Rusciuc, într-un sat locuit de vlahi, anume Basarabov, pe valea râului Lomul, din părinţi ortodocşi şi iubitori de Hristos.

Mai întâi a fost păstor de vite în satul natal. Apoi, iubind liniştea şi nevoinţa monahală, s-a făcut călugăr la o mănăstire de pe valea Lomului, nu departe de Basarabov. După o aspră nevoinţa pustnicească între două pietre din malul râului Lomul, Cuviosul Dimitrie şi-a dat sufletul lui Dumnezeu în acel loc şi a rămas necunoscut de nimeni. ***După mulţi ani, râul Lomul venind mare a risipit cele două pietre în apă împreună cu moaştele întregi ale Sfântului Dimitrie cel Nou. Mai târziu, descoperindu-se sfintele lui moaşte prin pronia lui Dumnezeu, au fost duse la biserica satului Basarabov.***

Auzind de minunile ce se făceau aici, domnii Ţării Româneşti doreau să-i aducă moaştele la Târgovişte, spre mângâierea credincioşilor. Însă, Sfântul Dimitrie nevrând să-şi părăsească satul, domnii munteni au zidit o biserică nouă în Basarabov, unde i-au fost adăpostite moaştele mai mult de două secole.

În timpul războiului ruso-turc din Balcani (1769-1774), generalul rus Petru Salticov a luat sfintele moaşte să le ducă în Rusia. Dar ***la stăruinţa unui bun creştin român, Hagi Dimitrie, moaştele Sfântului Dimitrie au fost dăruite Ţării Româneşti şi aşezate cu mare cinste în Catedrala mitropolitană din Bucureşti, unde se află şi astăzi.***

Sfântul Dimitrie cel nou se prăznuieşte la data de 27 octombrie.

b. Fapte şi cuvinte de învăţătură

Încă de când era mic la părinţi, fericitul Dimitrie era foarte râvnitor la rugăciune, iubind mai ales biserica, postul, tăcerea, smerenia şi viaţa pustnicească.

Odată, pe când păştea vitele satului Basarabov, a călcat cu piciorul într-un cuib de pasăre şi din greşeală a omorât puişorii. Mustrat de conştiinţă, şi-a pedepsit piciorul vinovat şi nu l-a mai încălţat trei ani de zile, umblând cu el desculţ vară şi iarnă, răbdând cu bărbăţie gerul iernii şi loviturile pietrelor.

În obştea mănăstirii de pe valea Lomului, fericitul Dimitrie întrecea pe toţi cu rugăciunea curată a inimii şi cu darul lacrimilor. Căci nu era altul mai iubitor de Dumnezeu şi de nevoinţă duhovnicească decât el în această sihăstrie. Mânca o dată la două sau trei zile, dormea noaptea foarte puţin; nu avea nici un fel de avere pământească, decât trupul obosit de post şi metanii, două haine vechi călugăreşti şi Psaltirea. Pentru o nevoinţă aspră ca aceasta, toţi se foloseau de viaţa lui şi se sileau să-i urmeze exemplul.

Temându-se de prăpastia slavei deşarte şi dorind să urmeze marilor sihaştri din pustie, cuviosul Dimitrie, luând binecuvântare de la egumen, a ieşit noaptea din obşte şi s-a tăinuit pe valea stâncoasă a râului Lomul, într-o peşteră mică şi umedă. Acolo s-a nevoit fericitul mulţi ani în neştiute osteneli pustniceşti, în foame, în lipsuri, în sete şi chin, răbdând grele ispite de la diavoli. ***Apoi, simţindu-şi sfârşitul aproape, s-a retras între două pietre mari şi acolo rugându-se, s-a mutat cu pace la cereştile lăcaşuri, numărându-se în ceata Cuvioşilor Părinţi.***

Uitat de fraţii săi din mănăstire, ***trupul cuviosului Dimitrie a fost tăinuit multă vreme între cele după pietre de pe malul Lomului.*** Apoi, venind râul mare, au căzut în apă pietrele cu moaştele întregi şi nestricate ale sfântului. Moaştele au zăcut în apă şi prundiş mulţi ani de zile, până când Dumnezeu le-a descoperit într-un chip ca acesta.

Era o copilă stăpânită de duh necurat şi nu afla sănătate nicăieri. într-o noapte i s-a arătat Sfântul Dimitrie în vis şi i-a zis:
- Copilă, de mă vor scoate părinţii tăi din apă, eu te voi tămădui pe tine!
Auzind de acest vis, clericii şi poporul au mers la locul unde se nevoise sfântul, cu făcliile aprinse în mâini, şi au scos din apă odorul cel de mult preţ, adică moaştele Sfântului Dimitrie cel nou, pe care le-au aşezat cu cinste în biserica satului Basarabov. Din ziua aceea alergau, cu credinţă, mulţi bolnavi la moaştele Sfântului Dimitrie cel nou şi primeau sănătate şi mângâiere. Cea dintâi care s-a vindecat de duh necurat a fost însăşi copila care l-a visat cu o zi înainte pe doctorul ei minunat.

Auzind domnii Ţării Româneşti de minunile Sfântului Dimitrie de la Basarabov, au trimis preoţi şi boieri să aducă sfintele lui moaşte în pământul ţării, dar n-au putut, căci sfântul nu voia să părăsească pământul natal. ***Atunci au înjugat la car doi juncani neînvăţaţi şi i-au lăsat liberi, să vadă unde doreşte Sfântul Dimitrie să meargă. Astfel, juncanii s-au întors repede la Basarabov, unde au rămas moaştele încă două secole, vindecând nenumăraţi bolnavi şi alinând multe suferinţe omeneşti.***

Iată câteva din ***faptele minunate săvârşite la moaştele Sfântului Dimitrie***, în satul Basarabov:

Două surori, Aspra şi Ecaterina, din satul Cernavodă, închinându-se la moaştele cuviosului, au luat în taină o părticică din ele, cu scopul să o ducă în biserica lor. Dar, urcându-se în căruţă, caii n-au putut să pornească până când cele două surori n-au dus părticica la loc şi şi-au cerut iertare cu lacrimi de la Sfântul Dimitrie.

****

Altădată un monah cu numele de Lavrentie, închinându-se, a rupt o părticică din mâna sfântului şi a fost pedepsit pe loc, rămânând cu gura căscată şi pierzându-şi graiul. Numai după multe rugăciuni cu lacrimi a fost iertat şi vindecat.

****

Un episcop evlavios, paralizat, numit Ioanichie, a fost adus la Basarabov şi aşezat lângă racla cuviosului. După săvârşirea Sfintei Liturghii şi a mai multor rugăciuni de sănătate, episcopul Ioanichie s-a sculat desăvârşit sănătos şi a dat laudă binefăcătorului său.

****

În timpul Războiului de Independenţă, din anul 1877, un colonel bătrân din Bucureşti avea şapte feciori care au fost duşi pe câmpul de luptă. Tatăl lor, fiind credincios, s-a rugat cu lacrimi la moaştele Sfântului Dimitrie să-i scape feciorii cu viaţă din război. Apoi a scris pe o hârtie numele lor şi a aşezat-o în taină sub capul sfântului. După terminarea războiului, cu rugăciunile făcătorului de minuni Dimitrie, toţi cei şapte feciori s-au întors sănătoşi la casele lor.

****

În timpul ocupaţiei germane din primul război mondial, câţiva bulgari cu o maşină au furat moaştele Sfântului Dimitrie din Catedrala Mitropoliei din Bucureşti, cu scopul să le ducă peste Dunăre, în ţara lor. Dar sfântul n-a voit să părăsească România. De aceea, toată noaptea bulgarii, prin minune, au încon-

jurat străzile capitalei, dar n-au nimerit şoseaua care duce la Giurgiu, ca să treacă Dunărea. Dimineaţă au fost prinşi, iar sfintele moaşte au fost aduse în catedrală.

****

În anul 1955, o femeie din jurul Bucureştilor avea soţul paralizat şi bolnav de nervi. Nemaiputând ea suferi, a venit la Sfântul Dimitrie şi a cerut sfatul unui preot. El i-a dat să citească acatistul cuviosului şi să se închine cu credinţă la sfânta raclă. Femeia s-a întors acasă. Pe la miezul nopţii a strigat-o soţul bolnav şi i-a zis:
- Ai chemat vreun doctor din Bucureşti la mine?
- Nu! i-a răspuns femeia.
- Cum nu? a zis soţul. Acum câteva clipe a fost la mine doctorul şi m-a consultat. De ce n-ai venit să-i plăteşti? S-a urcat într-o trăsură cu cai albi şi a plecat spre Bucureşti.
- Şi te-a consultat? întrebă femeia.
- M-a uns cu untdelemn sfinţit pe mână şi pe piciorul paralizat şi mi-a poruncit să nu te mai ocărăsc, nici să mai înjur, că mă vindec. Te rog, iartă-mă, Mărie, că de acum înainte nu te mai supăr! Dar nu uita, du-te dimineaţă şi plăteşte-i doctorului, că tu l-ai chemat şi ştii unde locuieşte!

Dimineaţă, bolnavul s-a sculat din pat complet sănătos, iar soţia a mers plângând la moaştele Sfântului Dimitrie şi cu multe lacrimi a mulţumit binefăcătorului ei.

****

În vreme de secetă, la cererea credincioşilor se scoteau moaştele cuviosului, se făcea un popas de o zi-două în fiecare sat, se săvârşea Sfântul Maslu pe câmp, sărutau cu toţii sfânta raclă, se rostea predica, mâncau cu toţii pe iarbă şi porneau în procesiune spre satele vecine. În fruntea procesiunii mergea un tânăr purtând Sfânta Cruce. Apoi, doi tineri purtau drapelul naţional, lat cât şoseaua. În urmă, bătrânii purtau prapuri, cruci şi steaguri, urmaţi de sfintele moaşte; iar masa credincioşilor, în sunetul clopotelor, purta în mâini lumânări aprinse, busuioc şi flori.

După terminarea slujbei de ploaie, alteori în timpul ei, cu voia lui Dumnezeu, venea ploaie puternică şi adăpa brazdele pământului lovit de secetă pentru păcatele noastre.

Sfinte prea cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

(sursa Patericul Românesc - Pr. Ioanichie Bălan)